

“ကြွေသွားပြီ ကိုကိုရယ်”

ကမ္ဘာကျော်ရတနာဝင်းထိန်

မြေနီကုန်း ညခန်းမင်းလေးအတွင်း မထင်မရှား
စာအုပ်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ဖြင့် . . . သူ့ရုပ်လိုက်သည်။

“ချာတိတ်ရေ . . . ရတနာဝင်းထိန် အသစ်ထွက်ပ
လားကွ . . .”

“ဟာ . . . ဆရာပါလား . . . ထွက်ပြီ ဒီလ
အတော်လေးကောင်းတယ်ဆရာ . . .”

“ဟလား . . . ပြစ်မီးပါအုံးကွ . . . ရေ . . . ဒါက
မခန့်ကတည်းသွားတဲ့စာအုပ် . . .”

သူ့ကလက်ထဲမှာ စာအုပ်ကို ချာတိတ်အား ငွေ
ငါးကျပ်နှင့်အတူပေးလိုက်သည်။

“ဒီကောင်လဲ မိုက်တယ်နော် ဟဲ့နဲ့လဲ”

“အေးကွ . . . ကမ္ဘာဝင်းထိန်က
ဆရာကြီးတဲ့ကွာ ဝလောက်တော့ရှိမှာပေါ့ . . . ဟဲ့ဟဲ့”

ချာတိတ်က နောက်ထပ်စာအုပ် တစ်အုပ်ကို သူ
အားလှမ်းပေးရင်း . . .

“ဒီလက နာမည်လေးကိုက မိုက်တာဗျ . . . သွေး
သားမျှော်သည်တဲ့ . . . ရေရေလည်လည် ဖြုတ်ခန်းချည်း
ပဲ . . . ဆရာ . . .”

“ပေးစမ်းပါ ကိုယ့်လူရာ သူ့လက်ရာဆို မင်းညွှန်
နေဘို့မလိုပါဘူး . . . သူ့ပရိတ်သတ်ကသိပြီးသားပါ”

အလုပ်မှအနားယူချိန်တိုင်း သူ့လက်ထဲ၌ ရတနာ
ဝင်းထိန်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို အမြဲတွေ့ရတတ်သည်။
သူကလူတစ်ဦး . . . အဖော်မလို . . . တစ်ယောက်ထဲ စာ
ဖတ်ပြီး တစ်ယောက်ထဲ အရက်သောက်လေ့ရှိသည်။

သူစတဲချနေကြ ပြန်တုန်းလမ်းကြားလေးထဲမှ
အရက်ဆိုင်ကိုရောက်သွားချိန်တစ်ကြိမ် . . .

နေ့လည် (၁၂)နာရီ . . . ပူလောင်နေသော အချိန်။
နွေကာလ ပူပူလောင်လောင်ပြီး အရက်တလေး
တစ်ခုံမျှ သောက်လိုက် . . . စာဖတ်လိုက် . . .

“ဟော . . . အကို . . .”

ကြားနေကြ ချာတိတ်မလေးအသံကအားကြို၏။

“ထုံးစံအတိုင်းပဲလား . . . ဟင်”

“အင်း . . .”

သူတပါးစစ်မှ ဆေးပေါ့လိပ်ကို မချွတ်ပဲအင်းဟု
ပြောကာခုံပုလေးပေါ် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ နေရာထိုင်ခင်း
က ထောင်ကျပြီး လူအလာကျသော အိမ်ဆိုင်လေးမှ သူတ
ဒီနေရာကို အမြဲရွေးချယ်လေ့ရှိသည်။

“ဆေးစစ်အုံးပလား . . . တရုတ်ဆေးလေ”

“ဆေး . . . အင်း . . . ဘာကောင်းလဲကွ”

“အားရှိတာပေါ့ . . . လို့ . . .”

“ကောင်းတယ်ထင်လုပ်ဟာ”

ချာတိတ်မလေးက ဘာသဘောပေါက်သွားသည်
မသိ နှုတ်ခမ်းခဲခဲလေးများ တွန့်ကွေးသွားအောင် ပြုံးလိုက်
သည်။

“အစ်ကိုက . . . နေပူတဲ့အချိန်မှ အရက်သောက်
တယ် ဟုတ်လား . . .”

“လူရှင်းတာပြိုက်တယ် . . . အေးအေးဆေးဆေး
နေချင်တယ်”

အရက်တစ်ပိုင်းကရမ်း . . . အရောင်ကဲ့သို့ နီညို
ရောင်လေးလွမ်းခြုံပြီး သူ့ရှေ့ရောက်လာသည်။

“ဘာ အမြည်းယူမလဲ . . . အကို . . .”

“ဘာရှိလဲ . . . ဟင်”

“အစုံချိပါတယ် . . . မြင်းခွာရွက်သုပ် . . . လက်
ဘက်သုပ် ခရမ်းချဉ် . . .”

“မြင်းခွာရွက်သုပ်ပဲပေးကွ . . . တစ်ခွဲ ဘယ်လောက်
လဲ . . .”

“ငါးကျပ်လေ . . . အကိုကလဲ စားနေကျဟာများ”
ချာတိတ်မလေး . . . မေးစေ့ အောက်နှုတ်ခမ်း

အစပ်၌ စပယ်တင်မဲ့လေး တစ်လုံးက ထင်းနေသည်။
 ရွန်းလဲ့ရီဝေသော မျက်ဝန်းလေးများက ညှို့ဝါတ်ပြည့်ဝ
 ငါး။ တစ်တစ်ရစ်ရစ် . . ဖြစ်ညစ်ချင်စရာ . . အဖုအ
 ဖောင်း အမို့အဖောက်တို့က လှိုက်လှိုက်ဟောစေသော
 အလှ . . ။

နာတံချွန်ချွန်လေးက ထူးထူးခြားခြားလှပသည်။
 ပြည့်ဝန်းဖူးဖောင်းသော နှုတ်ခမ်းလေးများက နှုတ်ခမ်းနီ
 စိုစိုစွေးစွေးလေးကြောင့် ပြောင်လက်နေသည်။

ကျစ်လျစ်ဖုဖောင်းနေသော ရွှေရင်အစုံက . . ဟို
 အချိုးလို ချွန်မနေ . . ဘရာစီယာအကူအညီမပါပဲ လုံး
 ကျစ်မာတောင်နေပုံက ဘလောက်(စ်)လေးအတွင်းသို့
 မှန်းဆကြည့်နိုင်သည်။

ဖွေးဥသော ရင်သားအထက်ပိုင်းလေးမှသည်
 ခပ်ကွဲကွဲ ရင်နှစ်ဖွားဖြစ်ဖျားကို ထင်ရှားစွာလှစ်ဟ ထား
 သလို ရင်ခွန်နွေးထွေးစွာမြင်နေရသည်။

တဖက်သို့ လှည့်သွားတိုင်းလည်း ကော့ယုံ အိစက်
 နေသောတင်ပါးကြီးအစုံက ခြေအကြွေတွင် တုန်ခိုက်သွား
 အောင် လှုပ်ရှားလိုက်ပုံက ရင်တထိတ်ထိတ် . . ။

“ချိုရီ . . ရေ . . ဘယ်မှထည့်မလဲ”
 “အဲဒီအိုးပဲလေ . . အဖေကလဲ”

အသက်(၄၀)ခန့် အသားမဲမှောင်နေသော
 ရေထမ်းလာသူကို ချိုရီက အဖေဟုခေါ်လိုက်သည်။

“ချိုရီ . . အဲ အဲဒါ ချိုရီ အဖေလားဟင်”

သူကတအံ့တအောပေး၏။

“အဖေအရင်းတော့မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုရာ . .”

ဟုပြောပြီး မြင်းခွာရွက်များကို ခါးပါးပါးလေးဖြင့်
 လှီးနေသည်။ ချိုရီထိုင်နေသည်က အိမ်ရှေ့ ဖိနပ်ချွတ်လေး
 ၌ဖြစ်ပြီး ကြမ်းပြင်ကို ဖင်ချထိုင်ကာ . . ခြေနှစ်ချောင်း
 ကို ဖနောင့်ချင်းထိကပ်ပြီး ပူးကာ “ဗွီ”ပုံသဏ္ဍာန် ဇူးနှစ်
 ချောင်းကားထားလေ့မှာ . .

အဓိက မိန်းပျိုနှင့် ဖင်ဂွဆုံလေးကို သူစိတ်မှန်းနှင့်
 ထင်းထင်းကြီးမြင်နေရသလိုဖြစ်နေသည်။ အောက်စလေး
 က ဖြူဝင်းသော ပေါင်တွင်းသားလေး တဝက်ခန့်ပေါ်
 သည်အထိ လွတ်နေပြန်မှာ . .

“ရောလေ . . အကို . . အို . . ဘာကြည့်နေ
 တာလဲလို့ . .”

သူ . . အိမ်ခြေမပျက် . . မြင်းခွာရွက်သုပ်ပန်း
 တန်ကို ယူပြီး ရှေ့၌ချတကာ လက်ထဲပုစာအုပ်ကို ဖတ်
 နေလိုက်သည်။

“အကို . . ခဏလေးနော် . . ချိုရီ . .”

ရေသွားချိုးအုံးမယ် . . .
“ဟင်း . . .”

သူက စာအုပ်မှ ဖျက်စေ့မခွာပဲ အင်းကနဲ သာ
ခေါင်းပြိုပျိုး အရက်အနည်းငယ်ကို မော့ချပြီး . . .”

“အရက် . . . တစ်လုံးပျိုး . . .”

အသက်(၁၅)နှစ်ခန့် ပိန်ခြောက်ခြောက်ထောင်
လေး တစ်ကောင်က အိပ်အတွင်း လှမ်းဝင်ပြီး အော်လိုက်
သည်။

“လာပြီဟေ့ . . . လာပြီ”

ခွီရီ . . . ထမိရင်လျှားလေးဖြင့် ပြေးထွက်လာ၏

“နင်လာရင် အလောသုံးဆယ်ပဲ . . . ကျော်ဂွင်
ပေး ပုလင်း”

“အဖိုးကြီးဝယ်ခိုင်းလို့ . . . အမရဲ့ မြန်မြန်လုပ် . . .
ဗျာ . . .”

“ဘာများအရေကြီးလာပြန်ပလဲ . . . တခါထဲ”

“ဗွီစီလိုသွားကည့်မလို့ဗျ . . . ဟဲဟဲ”

“ဟဲ့ . . . နေ့လည်ကြီးပြသလား . . .” ခွီရီက

အရက်နဲ့ထည့်ရင်း . . . လှည့်ပြောနေသည်။

“ပန်းဗွီ . . . ခေါ်တယ်ဗျ . . . ယောက်ျားတွေချည်း
ပြတာ . . . ဟဲဟဲ”

“အဲဒါတွေပဲကြည့် သီလား ကျော်ရင် ဟွန်း”

ခွီရီက ထမိပြင်ဝတ်ပြီး အမတစ်ယောက်လေသံ
ပျိုးဖြင့်ပြောနေ၍ “သူ” ပျိုးလိုက်မိသေးသည်။

တကယ်ဆို . . . အဲ . . . ကျော်ရင်နှင့်သူမမှာ ရွယ်
တူလောက်သာဖြစ်လေသည်။

ကျော်ရင် အရက်ပုလင်းပျိုးပြန်ထွက်သွားသည်။

ခွီရီ . . . သူပဲအနားသို့ တရုတ်သေလေးကပ်လာ
သည် . . . ရေချိုးရန်ပြင်ဆင်ထားသဖြင့် ဆံပင်လေးများ
ကိုတုပြီးတင်ထား၏။

“အို . . . ဘာလိုသေးလဲ . . . ဟင်”

“ဟင် . . . အော် . . . လိုတာလား . . . ဘာလဲ
ဆိုတော့ . . .”

“ခွီရီ . . .”

အိပ်ခန်းဟုခေါ်ဝေါ်သည့် အိပ်ခန်းမှာ ပုဆိုး
ဟောင်းလေးတစ်ထည် ကာရံထားသည့် ကုတင်လေးပေါ်
မှ အသက်(၄၀)ကျော်ခန့် အမျိုးသမီးကြီးက တုံ့ရိစ္ဆာ လှမ်း
ခေါ်သည်။

“လာပြီ . . . အမေ . . . ခဏလေးရယ် . . . ဘာ
လိုလဲအကို . . .”

ခေါ်လိုက်သော သူမိခင်ကို လှည့်အော်ရင်း

တဆက်တည်း သူပအား ဂရုတစိုက်လေးရာသည်။

“ရေ . . . ရေတခွက်”

“အော် . . . ဒါများအတိုရယ်”

ချိုရီ . . . သွက်လက်စွာ ရေတခွက်ခပ်ပေးပြီး
ချလိုက်၏။

“ရေချိုးမလို့ . . . ဟာကို . . .”

ချိုရီက သူပအမေကို မကျေမနပ်ရွတ်ဆိုဂွင်း
ပြန်လည်၍ အိမ်ထဲဝင်သွားပြန်သည်။ သူ့မျက်လုံးချိုရီ
ဝေဝေများကလပ် လုံးကျစ်ပြီး ဖြူးပေးသော ချိုရီပုခုံးလေး
များနှင့် ရင်တတ်ဆီမှ အကျောစိမ်းလေးများကို တမေ့တ
မောလိုက်ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဟင်း . . . ဂလု” ကဲတွေ့ပြီချိုရီ ဆရာကြီး ရတ
နာဝင်းထိန်၏ သွေးသားစေ့သည်ကို ဖတ်နေလိုက်သည်။

“တရုတ်ကြီး ဦးထွင်ဟုပ်၏လီးကြီးမှာ အကျော
ပြိုင်းပြိုင်းထနေပြီး လရေများဖြင့် ပြောင်လက်တောက်ပ
နေပေရာ ယခု၏ တင်းကျစ်မာတောင်နေသော အပျိုစင်
စောက်ပတ်လေးထဲသို့ . . . ဖြစ် . . . တနဲ့ ပြည်သံကြီးနှင့်
အတူ . . .”

သူ . . . အရက်တစ်ခွက်ကို တောက်သောက်ခါ
. . . ခေတကျိတ်မှုနပ်ယူပြီး . . . မြင်းခွာရွက်သုပ်လေးကို

အနည်းငယ်စားလိုက်သည် . . . ပြီး . . . စာအုပ်လေးကို ဂရု
တစိုက်ပြန်ဖတ်နေသည် . . .။

“သေပါပြီရှင် . . . အ . . . အား . . . ကျမစောက်
ပတ်လေးတော့တဲ့သွားပြီ . . . ထင်ပါရဲ့နော် . . . အဟင်း
ဟင်း . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . .”

စာအုပ်၌ သူ စိတ်ဝင်စားနေသည် . . . ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို ခေတ္တမျှ မှေ့လျော့နေမိသည် . . . သူ့ပေါင်ကြားမှ
ဘွားတက်တော် လိင်တံကြီးမှာလဲ တင်းမာလာပြီ တဒိတ်
ဒိတ် သွေးခုန်နေ၏။

“ဘာစာအုပ်မို့ ဒီလောက်သဲကြီး ဖဲကြီး ဖတ်နေ
တာလဲအကို . . .”

“အင် . . . အေ . . . ဟော . . . ဟို . . . ဝတ္ထု
လေ . . . ပါ . . . ဟ”

ချိုရီချို သနပ်ခါးဘဲကြားလေးဖွဲ့ထားသော ချိုရီ
အသုမှာ လုံးဝသန့်စင် ကြည်လင်သော ကြွေရုပ်ကလေး
ကို အသက်သွင်းထားသည်နှင့်ပင် တူလှတော့သည်။

“အကိုက အရက်သောက်ရင်း စာအပြုဖတ်တယ်
နော် . . .”

“အင်း . . . ဟင်း . . . ဝါသနာပေါ့ . . .”

“အကို့မှာ မိန်းမ မရှိတူးလား ဟင်”

ရုတ်တရက် ကောက်ခါင်ခါမေးလိုက်၍ သူ့ကြောင်သွားပိသည်။

ပြီးမှ သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ဟူးကနဲမှတ်ထုတ်ရင်း “အကို့မှာ အချစ် မရှိဘူးလားလို့ မေးပါလား . . . အိုရီ . . .”

“အံ့မယ် . . . အံ့မယ် ကဗျာဆန်နေပြန်ပြီ”

“လူတိုင်းဟာ ကဗျာဆန်ကြတာချည်းပါပဲ . . . အိုရီဒါပေမဲ့ လူတွေက သတိမထားကြလို့ပါ . . . ဥပမာ ခုလိုဖျားပေါ့ . . . အိုရီ . . . ရေချိုးပြီးစ သနပ်ခါးနဲ့လေး သင်း ခနတာဟာလဲ တနည်းတော့ ကဗျာဆန်နေတာပဲလေ . . . မှတ်တူးလား”

“အလဲ့ . . . အကိုကနော် . . . အဟင်း”

အိုရီရုတ်သည် . . . သူ့ကားက ဘာလိုလိုကြီး . . . ။

“အကို့မှာ သိပ်ချစ်ရတဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက် ရှိဖူးပါတယ် . . . ဒါပေမဲ့ . . . သူ . . . အကို့ကို . . . ခွဲထားရင်ခွဲတာ နစ်တွေအများကြီးရှိနေပြီ”

“အော် . . . အကို့ရယ် . . .” အိုရီ တကယ်စိတ်မကောင်း . . . ဤမျှ ခန့်ပညားချောမောသော သူ့ကို ဘာကြောင့်ဖြစ်ခွာသွားရလေသနည်း . . . ပဆီမဆိုင်အိုရီ အတွေ့မင်မိသည်။

အကို့မျက်လုံးများက ပိုင်းစက်ပြီး အမြဲလဲခွန်းနေ၏။ အရက်သမားရှုပ်မပေါက် . . . ခန့်ညားတည်ကြည်သော ဥပမိရှုပ်က အကို့ကို လေးစားချစ်ခင်စေသည်။

အကို့ . . . အိုရီတို့ဆိုင်မှာ အပြဲအရက်သောက်သည်။ လာပြန်တော့လဲ နေ့ခင်း နေ့လည် ပူလောင်ချိန် အကို့က လူထူးလူဆန်းကြီးဟု အိုရီထင်နေမိ၏။

“ကဲ . . . ရော့ အိုရီ . . . ပိုက်ဆံ . . . ရေတခွက်ပေးပါအုံး . . .”

ရုတ်တရက်ကြီး အကို့စကားစ ဖြတ်ပြီး ထွက်သွားပြီ . . .

“ဟောတော့ . . . စာအုပ်ကျန်နေပြီ”

အကို့လမ်းအိမ်လေးကွေ့ဝင်သွားသည်အထိ ကြည့်နေမိပြီးမှ . . . စာအုပ်ကျန်နေခဲ့သည်ကို တွေ့မိသည်။

“ဘာဝတ္ထုခိုလဲ . . .” အိုရီ နှုတ်မှ ရေရွတ်ရင်း စာအုပ်လေးကို ကောက်ယူကြည့်လိုက်သည် . . . “သွေးသားချေးသည်”

အိုရီ . . . ပထမစာမျက်နှာမှ သုံးလေးမျက်နှာအထိ

“ဟင်း . . . ဟို . . . ဒီစာအုပ်လေးပါလား”

အိုရီ ဝန်းကျင်ကို အကဲခပ်ရင်း ကောင်းခန်းလေးများရွေး . . . ရွေးပြီး ဖတ်ပြစ်လိုက်သည် . . . နဝမတန်း

အထိ ကျောင်းနေဖူးသူပို့ အိမ်ရိပ်စာဖတ်ပြန်သည်။

“ဟယ်အယ် . . . ယခုလေး ဟိုတရုတ်ကြီးက အတင်း လိုးထဲ့တဲ့အခန်းကလဲ ပြစ်ပြစ်နစ်နစ်ကြီးဟယ်”

အိမ်ရိပ် . . . ပေါင်လေးနစ်လှူးကို ထပ်လိပ်ပြီး ဆက်ဖတ်၏။ ကြီးမားရှည်လျားသော လွန်းမောင်လီးကြီး ဝဲဝဲကြီးကို အိမ်ရိပ်ပြင်ယောင်မိပြီး . . . စောက်ဖတ်လေး ရွံ့ကနဲ တွန့်သွားမိသည်။

“ခလေးဘဝတုံးက ယခုနဲ့ ပိုက်ထွေးလင်မယား လုပ်တမ်းကစားရင်း . . . မကြာခဏလိုးခဲ့ကြတာတဲ့ . . . ဟယ် . . . ကြည့်စမ်း”

လွမ်းမောဘွယ် အတိတ်ဖြစ်ရပ်ကလေးများ လူတိုင်းမှာရှိနေကြတာပါလားဟု အိမ်ရိပ် လက်ကနဲတွေးနေမိပါသည်။ အိမ်ရိပ် ငယ်စဉ်ကလဲ အိပ်နိုးချင်း ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နှင့် ခလေးသဘာဝ လင်မလားလုပ်တမ်း ကစားခဲ့ဖူး၍ ဝဲဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် . . . ဘာမှပသိသော ခလေးမှာ ပင် ကာမစပ်ယုက်မဝ “လီး”နှင့် “စောက်ပတ်” အကြောင်းကို ဘယ်သူကအစပြု သင်ပေးပုန်း မမှတ်မိ မသိခဲ့ကြရသည့် ခလေးများဘဝကို အိမ်ရိပ်ကမှတ်ရသည်။

အိမ်ရိပ်ကျောင်းနေခင်းကလည်း ယောက်ျားလေးများ

က လိုက်ပေး စကားလိုက်ပြောခြင်းကို မကြာခဏ ခံရတူးသော်လည်း ရောဂါသည် အမေ့ဖျက်နာနှင့် သဘောနိမ့်သားသော ပထွေးဖျက်နာကို ကြည့်ရင်း အိမ်ရိပ် စာကျိးစားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အမေ့ကျန်းမာရေး အခြေအနေကြောင့် အိမ်ရိပ်ကျောင်းထွက်ပြီး အမေ့ဆိုင်လေးကို အိမ်ရိပ်ပဲ ဦးဆောင်ရောင်းချကာ စားပတ်နေရေးကို တဖက်တလမ်းမှ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ ပထွေးဖြစ်သူ ဦးဟာရှင်မှာ ကုလားဖြစ်ပြီး သဘောသကာယ ကောင်းသူပို့ ရှေးအတွင်း ဂွပ်ကွက်အတွင်း ရေကမ်းရောင်းနေရာ ဝင်ငွေအနည်းငယ် ပံ့ပိုးကူညီနိုင်သည်။

ယခုကဲ့သို့ ရတနာဝင်းထိန်၏စာအုပ်လေးကို ဖတ်ရသောအခါ အိမ်ရိပ် ရင်၌ ငုတ်လျှိုးတွယ်ပျောက်နေသော “အချစ်” နှင့် စပ်ဆိုင်သည့်အချိန်အတွေ့များ . . . တချိန်ချိန်လူးလွန်လှုပ်ရှားလာခြင်း ကိုခံစားရရာသည်။

အိမ်ရိပ် . . . ရင်တုံ့ မောဟိုက်နေသည်။

ထိုနေ့တစ်ညလုံး ရတနာဝင်းထိန်စာအုပ်လေးကို ဝဲ အကြိမ်ကြိမ်ပြန်ဖတ်ရင်း အိပ်ပျော်ခဲ့ရသည်။

“ဟို . . . အိမ်ရိပ် . . .”

“အကို . . . အဲ . . . ဟို . . .”

နစ်ယောက်သား ဘာစကားကိုပြောရပုန်း မသိ

.. ချိုရီပျက်နာလေးလဲ ရဲရဲနီနေသည် .. အကိုကလဲ
ခေါင်းကိုသာတွင်တွင်ထုတ်ရင်း .. ချိုထုံးထုံးနှင့် ဟိုကြည့်
သည်ကြည့်နှင့် ..။

“မနေ့က နဲနဲမူးသွားလို့ .. စာအုပ်မေ့ကျန်ခဲ့
တယ် ..”

ချိုရီ ပျက်နာကို တမင်လုပ်ပြီး တင်းခါ ပလပ်စ
တစ်စားပွဲခင်းအောက်မှ စာအုပ်လေးကို ထုတ်ယူပြီး ပေး
လိုက်သည်။

“ဟ .. စာအုပ်က သာတွေပေနေတာလဲချိုရီ”

“ရှင် .. ဘာတွေပေနေလို့လဲ .. ဟင်”

ချိုရီအလန်တကြားပြန်ပေးရင်း စာအုပ်ကို လှမ်း
ကြည့်မိသည်။ ညက ချိုရီ ခြင်ထောင်ထဲ၌ ဖယောင်းတိုင်
နှင့် ခိုးဖတ်သဖြင့် အမေက ..

“ဖိလောင်အုံးမယ် .. ဘာလုပ်နေတာလဲ ..
စာဖတ်တာပဲ အပြင်မှာ တိုင်ဖတ်ပါလား ..” ဟုအော်
သဖြင့် အိပ်သာထဲသွားဖတ်ဂှင်း ပိမိစောက်ဖတ်လေးကို
ထိုးနှိုက်မွှေနှောက်ပြီး အရသာခံရင်းဖတ်ခဲ့မိသည် .. မ
နတ်ဖီးဖိုထဲ တပင်းချက်ရင်းလဲ တခါဖတ်မိခဲ့သည် .. အဲ
.. ဟုတ်ပီ ..”

“လန့်လိုက်တာ .. အကိုရာ .. ဘာများလဲလို့

.. သူများစာအုပ်ပျက်စီးသွားပြီလားလို့ .. အိုးပဲလေး
ပေတာများ ပေးလေ .. ချိုရီ သုတ်ပေးမယ်”

စာအုပ်ကိုပြန်ယူပြီး ချိုရီအိုးပဲတွေသုတ်ပေးသည်။

“ချိုရီ .. ဖတ်ကြည့်သေးလား ဟင်”

အကိုက ရှေ့သို့ကိုင်းညွတ်ပြီး တိုးတိုးပေး၏။

စိတ်မဆိုးပါပဲ စိတ်ဆိုးဟန်လုပ်တတ်သော မိန်း
ကလေးများ အမူအယာမှာတမိန်းချစ်စရာ ကောင်းသည်။

“သဘာဝ တွေကို မချွင်းမချန် ချယ်မိုးထားတာ
ပါချိုရီ .. ကဲ .. အရက် .. အမြည်း လုပ်ပါအုံး”

“အကို .. လျော့သောက်ပါလား ဟင် နေမူလို့”

“ဟင်း ..” သူ့အံ့အော့စွာ ချိုရီကိုကြည့်ပြစ်၏။

ရင်ထဲ၌ စိပ်နွေးသော သမုဒယလှိုင်းလေး .. လှုပ်ခပ်
သွားသည်။

“ချိုရီ ထုံးပေးချင်သလောက်သာပေးလေ”

“ဒါဖြင့် ဒါပဲသောက် နော်အကို”

တစ်ဝန်မျှသော အရက်ကို ချိုရီအကိုအားပေး
၏။ အကို ခိုဝေ ဆွေးနွမ်းစွာ ချိုရီကို ကြည့်သည်။

“ကျေးဇူးပါပဲ ချာတိတ်ရယ် .. အကို့ကို ချိုရီပဲ
ထိန်းပဲ့သူရီတော့ဟယ်” လိုက်လဲစွာ ပြောသော အကို့စ
ကားကြောင့် ချိုရီ ရုတ်နွေးနွေးလေးပြုံးလိုက်မိသည်။

“အိန္ဒိယက စေတနာပါနေနော် . . . အကို အရက်တွေ နဲ့ နစ်မြောသွားမှာ စိုးလို့ သိလား”

“အော် . . . ခလေးရယ် . . .”

အကိုနှုတ်ထွက် စကားအပိုင်းအစလေးတိုင်း အိန္ဒိယ ရင်ထဲသိပ်ကနဲ လုပ်ကနဲ ဖြစ်ဖြစ်နေတတ်ပြီ . . .

“ဒီစာအုပ်က အိမ်မှာဖတ်ပါလား . . . ဘာလို့ ရောက်ပြီ ယူသွားတာလဲ အကို ဥစ္စာကလဲ”

အိန္ဒိယကားပြောင်းဘို့စဉ်းစားတာမှ ပိုဆိုးကုန် ဖြစ်သည်။

“အကိုက မိန်းမမရှိဘူး အိန္ဒိယ ဒီစာအုပ်လေးတွေ နဲ့ပဲ စိတ်အာရုံပြေဖျောက်ရတာ . . . အကိုအလုပ်က ည ပိုင်းဆိုတော့ အလုပ်ပြီး တရားအိပ်ပြီး အိန္ဒိယဆီရောက် ရောက် လာတာ . . . စာအုပ်လေးဖတ်လိုက် အိန္ဒိယကလေး လှကြည့်လိုက်”

“ဟိတ် . . . သွား . . . ဘာတွေရောက်ပြောနေ မှန်းလဲ မသိဘူး . . . အကိုနော် . . . ဟင်း ကိုယ်ညီမလေး တို့ ဒီလိုပဲပြောရလား”

“ဟန်ပဆောင်ပဲ ပြောမိတာပါ အိန္ဒိယ . . . အကိုများ သွားတယ် . . .”

အကိုက ထောင်းပန် တိုးလျှို့စွာ အသံနိပ်ပြီး

ပြော၏။

“ကဲပါ . . . ရော့ ဒီမှာရေ . . . ကဒဲမှပဲ . . . သူ့ကိုယ်သူ ပီဒီယိုမင်းသားများ ထင်နေသလားမသိဘူး”

“အံ့မယ် ပီဒီယိုမင်းသားတွေ အထင်မသေးနဲ့ အိန္ဒိယ” ယောက်ျားစံချိန်မမို့ပဲ ရှိုက်လို့မရဘူး . . . ဟောဒီ အကွင်းသီးလောက်ရှိမှ မင်းသားဖြစ်တာ”

အကိုက တစ်စိတ်လောက်သောက်ပြီး တစ်လုံး လောက် ပူးပြုနေသလားမသိ ဟင်းချက်ရန် စားပွဲပေါ်ချ ထားသော ခရမ်းသီးရည်ရည် တုတ်တုတ်ကြီးကို လက်ညှိုး ထိုးပြသည်။

အိန္ဒိယ နထင်နရင်းများ ပူထူရိန်းဖိန်းသွားရ၏။

“ကွာ . . . အကိုကလဲ”

အိန္ဒိယက မျက်မှောင်လေးကုတ်ပြီး ရေရွတ်လိုက် သည်။

ရင်ထဲ၌လည်း တဒိန်းဒိန်း ခုန်သွားသည်။ အကိုက တော့ အိန္ဒိယကုန်ရာ ရုတ်သွေးကြွနေပုံကို ပြတ်နိုးကြင်နာ စွာ ကြည့်နေသည်ဟုပဲ အိန္ဒိယထင်သည်။

“အိ . . . ရီ . . . ညီမလေး”

အကိုကလဲက တစ်ဆို့မောဟိုက်နေသယောင် . . .

“ဘာလဲ . . . လို့” အိန္ဒိယကပေးလေ . . . ဆက်ပြီး

တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည် . . ထိုအခါကျတော့လဲ . .
အကို ဘာမှ မပြော ချို့ရီတိုပဲမေးရင်း သက်ပြင်းကြီးချ
နေပြန်သည်။

“ပြောလေ . . ဘာလဲ . . ကြည့်ပါလား”

ချို့ရီက မျက်စောင်းလှလှလေးထိုးရင်း နှုတ်ခမ်း
စူပီလေသည်။ အကိုရင်ထဲ ဘာတွေဖြစ်နေသည်ဆိုသည်
ကို ချို့ရီသိပြီးသလိုလိုတော့ရှိနေသည်။

“ချို့ရီကို တအားဖက်ပြီး မွေးချင်လိုက်တာ . . ”

“အိုး . . ဘယ်လိုကြီးလဲ . . သွား . . ”

ဒဲဒဲကြီး ဘာရည်းစားစကားမှလဲ မပြောရသေးပဲ
သူ ပြောချလိုက်ပုံကြီးက ရင်တုံ့စရာ အကိုနောက် တခွက်
ထပ်တောင်း၍ ထည့်ပေးရပြန်၏။ အကို အတော်လေး
ရေချိန်ကိုက်လာပုံရသည်။

“ချို့ရီ . . ကိုယ်လုံးလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ထဲ့ပြီး”

“တော်စမ်းပါ အရေမရ အဖတ်မရ . . ”

ချို့ရီ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖုံးရိပ်စွာ လှည့်ပတ်
ကြည့်ရင်း အံလေးကြိပ်ပြီး တိုးတိုးပြောရသည်။

“ဟုတ်တယ်နော် . . အလကား . . အရေမရ
အဖတ်မရ”

သူပုံက သတိရသွားဟန်ဖြင့် ပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်

ပြီး ပြင်းစွာရွက်သုပ်ပန်းကန်လေးကို အဝိပွယ်ပဲစွာ . .
မွေ့နှောက်နယ်ဖတ်နေသည်။

ချို့ရီက စားပွဲပေးမှ ခမ်းသီးကြီးကို ကောက်ယူကာ
ဘစ်ယောက်ထဲစဉ်းစားနေဟန်ဖြင့် ပြောနေပါသည်။

“ခရမ်းသီးနဲ့ ဘာနဲ့ရောရရင်ကောင်းမလဲ . . ”

“ခရမ်းသီးကြီးကို ဒေါင်လိုက်ကိုင်ရင်း သွားလေး
ဖြင့် ခပ်ဖိဖိလေးကိုက်ခါ ပြောနေရင်း အကိုကိုကြည့်၏။

အကိုက ညှိပြာသောခွမ်းသီးရှည်ကြီးကို လက်
နှစ်ဘက်ဖြင့် စုံကိုင်ပြီး ခရမ်းသီးကြီးထိပ်ကို ယူာနီနီလေးဖြင့်
တို့ကစားရင်း အသဲယားဖွယ် ချို့ရီနှုတ်ခမ်းလေးများကို
ကြည့်ကာ အဲဒီခရမ်းသီးကြီးအစား ငါ့လီးကြီးကို ချို့ရီ
အဲသလိုများစုပ်ပေးနေရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဟု
ပူလောင်လှိုင်းထနေသော ဂွင်မုစဉ်းစားနေ၏။

ချို့ရီက ခွမ်းသီးရှည်ကြီးကို အပေါ်အောက် ပွတ်
သပ်ကစားနေပြန်ရာ . . အတိုဟု နေမထိထိုင်မသာကြီး
ဖြစ်လာလေတော့သည်။

“ချို့ရီ . . ”

“ဟင် . . ချို့ရီက ပါးစပ်လေးပိတ်ထားရင်းဖြင့်
ပြန်ထူးကာ မျက်ခုံးလေးပင့်ပြီးကြည့်သည်။

“အဲဒီ ခရမ်းသီးကြီးကို ချာထူးလိုက်စမ်းပါကွာ

အကိုရင်ထဲမှာ ကတံ့ကချိကြီးဖြစ်လာလို့ပါ။”

“အို . . . ဘာဆိုလို့လဲ . . . လို့ . . .”

ခွီရီက ပြုံးပြီး မျက်လုံးလေးမော့စင်းကာပြန်ပြောပြီးခရမ်းသီးကြီးထိပ်ကို နှုတ်ခမ်းနီနီလေးနှစ်ဖွာဖြင့် ညှပ်ပြီး “ပြတ်” ကနဲတစ်ချက်စုပ်ပြလိုက်ပြန်သည်။

“ခွီရီ . . . ရယ်” သူ့အသံကသိသိသာသာကြီး လှုပ်ရှားလှုပ်လှုပ်ထန်နေသည်မို့ ခွီရီ ရယ်ချင်သွားမိသည်။ သိပါတယ်နော် . . . ဟင်း . . .

အကို . . . ခွီရီကို ဟိုဟာ လုပ်ချင်နေတယ်မို့ လား ခွီရီပဲလေ . . . ဟိုဒင်း လေးထဲမှာ . . . တဖျားကြီးပဲတွေယ်။

xxxxx

“ချစ်တယ် . . . ခလေးရယ်”

“ရှုပ်ရှင်မှုထဲမှာ . . . မကဲနဲ့အကိုရယ် အဟင့်’

“မီးပိုတ်သွားပါပြီ . . . ဘယ်သူမှမမြင်ပါဘူး . . .”

အကိုတို့ကနောက်အုံးထန်းပဲ လူလဲသိပ်မရှိပါဘူး . . .”

“အာကွာ အကို့လက်ကြီးကလဲ ဘော်လီအကို့ ပြသွားအုံးမယ် သူတော်တော်ကဲနော် အ . . . ယားထယ်”

ရှုပ်ရှင်က ဆူညံသောသေနပ်ပြစ်သံများဖြင့် စတင်ပြနေပြန်သော်လည်း ခွီရီနှင့်အကိုကတော့မကြည့်ဖြစ် . . .

“ခွီရီ . . . ကိုင်ထားပါလားဟင် ရော့ဒီမှာ . . .”

“အာ . . . ကွာ . . . ဟင့်အင်း . . . ရွံ့တယ် . . .”

“နောက်ဆို ပါးစပ်နဲ့တောင် စုပ်ရအုံးမှာပဲကွယ်”

“စုပ်မယ် . . . အားကြီး . . . ဟင်း”

“လုပ်ပါ . . . ခွီရီရယ် . . . ကိုင်ထားရုံလေးပါ . . .

နော်”

အကိုက . . . ပုဆိုးကိုလှန်ပြီး ဟတောင်နေသော သူ့လီးကြီးကို . . . ခွီရီလက်ဝါးနုလေးထဲ အတင်းထဲ့ပြီး ကိုင်စေ၏။

“အာ . . . အဟင့် . . . ကိုင်ချင်ပါဘူးဆိုကွာ . . . ဟင့်အင်း . . . ကြည့်ပါအုံး တဆုပ်တခဲကြီး . . . တင်းပြောင်နေတာပဲနော်”

“ခွေးခွေးကြီးဖြင့် ဟကျောကာ တဆတ်ဆတ် လှုပ်ချာနေသော အကျောအဖုအထစ်ပျားဖြင့် အကို့လီးကြီးကို ခွီရီ မရဲတရဲလေး ကိုင်ထားရင်းပု . . . အကို့ မခိုင်းပဲ ဝှင်းတိုက်ပေးနေမိပြန်သည်။ အကို့ပါးစပ်ပု တဟင်းဟင်းအသံလေးများ ထွက်လာပြီး ခွီရီနှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို ဆတ်ကနဲဆွဲယူပြီး ငုံ့ခဲလိုက်သည်။ ပြီး လျှာကြီးက ခွီရီပါးစပ်လေးထဲသို့ ဟိုဒီ လှုပ်ရှားထိုးဝင်လာသည်။

“ဟင့် . . .”

အိုရီက ရင်လေးကော့ပြီး အကိုခေါင်းကို ကိုင်ရင်း မသိမသာလေး တွန်းဖယ်နေ၏။ ကျန်လက်တစ်ဖက် ကလည်း အကိုလီးကြီးကို ဒစ်လေးအထိ လက်ချောင်းလေး မားဖြင့် ပွတ်သပ်ရင်း မနားတမ်း စွင်းထိုက်ပေးလိုက်သည်။

အကို . . ကဲလာပြီ . .

အိုရီက ထမီလေး အောက်မှ လက်ကိုလျှိုနှိုက်ပြီး စောက်စိလေးကို ထစ်ကနဲ ထစ်ကနဲ နေအောင် ပွတ်သပ်ပေးနေပြန်ရာ . . ရှုပ်ရှင်ရှင်ထဲမှိုသာ ထစ်နေရာမှာဆိုရင် အကိုအလိုကျ အလိုးခံဖြစ်လိုက်ချင်စိတ်တွေ ပြင်းထန်လာ၏။

အတန်ကြာဝှင်းတိုက်ပေးနေသော အိုရီလက်ကလေးတွင် ပြစ်ချွဲစေးထန်းသော အဂ္ဂေများ ပေကျန်ကုန်၏။

အိုရီလန့်ပြီး အကိုပုဆိုးနှင့်ပွတ်သုတ်လိုက်၏။

“ဘာတွေ ထွက်ကုန်တာလဲ မသိဘူး”

အိုရီက အဖောင်ထဲမှ လီးကြီးကို ငုံ့ကြည့်ရင်း ပြော၏။ စင်စစ် အိုရီတစ်ယောက် ယခုကဲ့သို့ တပါးသော ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်၏ လိင်အင်္ဂါကို ကိုင်ညှိမဆိုထားဘိ အရွယ်ရောက်သော ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်၏ တန်ဆာကိုမျှပြင်ဘူးခြင်းမရှိခဲ့ . . .

အလားတူ မိမိစောက်ဖုတ်လေးကို ယခုကဲ့သို့ ထိုးနှိုက်ပွေ့နောက်ဘို့မဆိုထားနှင့် မိန်းမချင်းပင် မပြင်ရအောင် ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိနေခဲ့သူလေးဖြစ်သည်။

ယခုမူ အကို လက်ကြီးများက မိမိစောက်ပတ်ကျဉ်းကျဉ်း တင်းတင်းလေးကို ခွဲစိစိဖြစ်လာအောင် အဖိုးဖိုးညှစ်၍ တဖိုး ထိုးပွေ့၍ တဖုံ အဖိုးဖိုးကိုင်တွယ်နေသည်မှာ အိုရီ အပျိုစင်ဘဝလေး၌ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်၏ စောက်ဖုတ်နှိုက်ခြင်းကို ပထမဆုံးခံရခြင်းဖြစ်၏။

ဤမျှနှင့်လည်း အကိုသည် အားရပုံပေါ်သေး။

အိုရီ ဘောလီအင်းကျီလေးအောက်မှ နူးညံ့ဖိုဖက်သောနှိလေးနှစ်လုံးကို လက်လျှိုနှိုက်ပြီး လုံးခြေနယ်ဖတ်နေပြန်ပါသည်။ အိုရီ ထွန်ထွန်လူးအောင် ခံစားရ၏။

ဘာကြောင့် ဤအရာများကို ကိုင်တွယ် ထိတွေ့ခြင်းဖြင့် ကာမအရသာတို့သည် စောက်ခေါင်းလေးအတွင်း၌ ယိုစိင့်ဖိတ်စင်ကျလာအောင် ကောင်းရပါသနည်း။ ဆိုသည်ကိုမူ အိုရီ တကယ်မဝေ့ခဲ့တတ် . . .

“အင်းကျီတွေ ကြေကုန်ပြီ အကိုရာ . . .”

လှိုက်လှိုက်မောမော အိုရီ တောင်းပန် တိုးလျှိုးပေမင့်လဲ အကို တပြားသားမျှမလျှော့ . . . နောက်ဆုံး

အားပလိုအားပရ ဘော်လီအင်းကျီလေးကို မတင်လိုက်ပြီ
သူ့နှုတ်ခမ်းထူထူကြီးဖြင့် နို့ဆာနေသော ခလေးငယ်ပမာ
တဖြုတ်. ပြွတ်စို့နေပြန်ပါတော့သည်။

အိုရီတစ်ကိုယ်လုံး ရုတ်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်း
အရသာတွေခြင်းများရောနေကာ တစ်ကိုယ်လုံးရို
အကျော အချဉ်များ တောင့်တင်းကွေးကောက်သွားပြီး
အကိုပုခုံးကြီးများကို အမှတ်တပဲ့ ငုံ့ပြီး ကိုက်ခဲထား ရင်း
စောက်ခေါင်းလေးထဲမှ အစေ့များ တဘွပ်ဘွပ် ပန်း ထုတ်
ပြစ်လိုက်မိတော့၏။

“ဟင်ကွယ် . . သံချည်တွေပေကျန်ကုန်ပြီ . .
ဒုက္ခပဲ . .

အိုရီ စိတ်ထဲမှ ပြီးတွားရင်း အတင်းတွယ်ကပ်
နေသော အကိုကို မနဲကြီး ခွာထုတ်ပြီး အချော့ အနမ်း
လေးဖြင့် သူ့နှုတ်ခမ်းကို “ပြွတ်” ကနဲ နမ်းပြီး . . ။

“တော်တော့ကွယ် နောက်မှ နော်ကို” ဟု ချော့
ဟော့နစ်သိပ်ပြီး လူ့ချင်းခွာလိုက်ရသည် . . ဒါတောင်မှ
အကိုက အချိန်မသေပဲ တငေါင်ငေါက်တောင်နေဆဲ သူ့
လီးကြီးကို အိုရီအား အုပ်ကိုင်ထားစေသည်။

အိုရီ အင်းတို့များနေသားတကျဖြစ်ချိန် . . ထပ်
လျှပ်ဝတ်ပြီး အိန်တွင်ရုပ်ရင်ရုံမှ အားလပ်အိန်ဖီးများ လင်း

သွားလေရာ အိုရီမျက်နှာလေး ပူထူပြီး အကိုကို မကြည့်ရဲ
တောပဲ တွင်တွင်ကြီး ငုံ့ထားမိ၏။

“ပြန်မယ် . . ကို . . ဂွယ်”

“အိုရီ . . ငိုသံလေးစွက်ပြီး တိုးတိုးလေးပြောမှ
အကိုက အိုရီလက်ကလေးကို တယုတယ ကိုင်ဆွဲပြီး ရှုပ်
ရှုပ်မကြည့်တော့ပဲ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။

xxxxxx

“ဘာ . . ဇာတ်ကားလဲ ဘယ်ရုံမှာလဲ” ဟု အိုရီကို
မေးလျှင် အိုရီ ဖြေတတ်မည်မဟုတ် . . .”

ရယ်စရာတော့ ကောင်းသည် . . အင်္ဂလိပ်ကား
ဟု သာအိုရီ မှတ်မိသည် . . ဇာတ်လမ်း ဇာတ်လိုက်နာ
မည်တွေ အိုရီဘာမှ မသိ . . မသိ . . ။

သိဘို့အချိန်လေး တောင်မှလဲ မရခဲ့ . . ။

ရုံထဲစဝင်ကတည်းက . . မောလိုက် ရင်ဖိုရင်း
တခါမျှ မခံစားရဘူးသော စောက်ဖုတ်နို့ကြင်း . . နို့စို့
ခြင်း နှုတ်ခမ်းစုပ်ခြင်းများကို ခံစားနေရ၍ လောကကြီး
တွင် ထိုအချိန်က တတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်လဲ အိုရီသိမည်
မဟုတ် . . ။

နှေ့လည်က အဖြစ်ကလေးပြန်တွေးရင်း အိုရီ . .
ချေးရောင်းလို့ မပြောင့် . . အကိုအကိုင်အတွယ် အ ပွတ်

အသပ် အနိုက်အစုပ်များကိုသာ တွေးနေမိ၏။

“ဟင်းကနဲ . . . ကြိပ်ပြီး သတ်ပြင်းချလိုက်သော အခန်းအပြင်မှ . . . ပထွေးဖြစ်သူ ဦးဟာရှင် အသံကြားမှ . . . ည အတော်နက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သတိထားမိသည်။

ထို့ကြောင့်ပြုနေကျအတိုင်း အမေ့ကုတင်ဆီထဲ လာခဲ့ရသည်။ လူမမာအပေသည် ဆေးတန်ခိုးဖြင့် အိပ်မောကျနေပြီဖြစ်သည် . . . ဦးဟာရှင်မှာ ညနေပိုင်းသောက်ထားသော အရိန်နှင့် ကုတင်အောက်ကြမ်းပြင်၌ အကျီပမာ လုံချည်မလုံမလဲဖြင့် ပိုးလှိုင်းပျက်လက် အိပ်နေသည်။

အိုရီက လမ်းမီးရောင်ဖြင့် အမေ့ခြင်ထောင်ကို ချပေးပြီး သေသပ်စွာ ဖျာအောက်သို့ဖိရင်း ပြန်လှဲထွက်လိုက်သည်။

“ဟင်း အင်း . . . ကျွတ်ကျွတ် . . . ဖြတ် . . . ဖြတ် . . . ဖြတ် . . .”

ဦးဟာရှင်သည် မျက်လုံးမဖွင့်ပဲ သူ့လိင်တံကြီးကို တဖြတ်ဖြတ်နှင့် ဝှင်းထိုက်ခါ . . . ပက်လက်ကြီး ငြိမ်သွားပြန်၏။

“တဲ့အယ် . . . လီးကြီးကလဲ . . .”

အိုရီ . . . မျက်ခုံးထူထူလေးများပင့်တက်သွား

ရ၏။ ဦးဟာရှင်သည် ဂေါ်ရခါးစပ်သောသူ ဖြစ်၍ အသားပဲပြွေးထွားကြွင်းလှသူဖြစ်သည်။ အမေ့ကိုလဲ တကယ်ကြင်နာယုယပြီး အိုရီအပေါ်၌လဲ စာနစ်သမီးအရွယ်ကတည်းက သမီးရင်းလေးပမာ ချစ်ခင်တွယ်ကာလာသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လဲ အိုရီက “အဖေ” ဟုပင် ခေါ်ပါသည်။ “အဖေ” အရာ၌လဲ ဦးဟာရှင် ခန့်ညားစွာနေလာခဲ့သူ ဖြစ်၏။

ယခုမူ အဖေ့လီးကြီးကို အိုရီမပိုက်မသုံကြည့်နေမိ၏။ နေ့လည်ကဟင်းချက်စားခဲ့သော ခင်္ဂမီးညှိအရည်သီးနှင့် ထပ်တူထပ်မျှတူလှပေသည်။

အိုရီတို့အိပ်ရှေ့ခါတ်တိုင်မီးက အိပ်ထဲအထိ ထင်ရှားစွာလင်းသည်ကို အဖေ့၏ထောင်မတ်ကာ ဆတ်ထနဲ ဆတ်ခနဲ တုံခါနေသော ဂေါ်ရခါးလီးကြီးကို အိုရီ နှုတ်ခင်းလေးများတုံရီနေရင်းမှ အနားသို့တိုးသွားပြီး သေသေချာချာကပ်ကြည့်နေမိသည်။

အဖေ့လုံချည်က ကွင်းလိုက် ခါးပေါ်ရောက်နေပြီး အောက်ပိုင်းထဲလာကြီးဖြင့် ထူထဲကွေးတောက် နက်ဖောင်နေသည့် လပွေးများကြားမှ ကျောက်တိုင် အမဲကြီးအလား မတ်ထောင်နေသော လီးကြီးမှာ တပေကျော်ကျော် ခန့်ပျံ့ပင်ရိုလေမည်ထင်သည်။

ပြုလုပ်နေသောအခါကြီးက ငါးရှဉ့်ခေါင်းကြီးနယ်
ဦးရောင်ဖြင့် ပြောင်လက်ကာ တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေလေ
သည်။ အကျောအပြိုင်းအပြိုင်းထကာ ရစ်ပတ်ခွေခွယ်
နေသော လီးကိုယ်ထည်လုံးပတ်ကြီးက မဲပြောင်နေပြီး
အရေများစိုရွဲ လိမ်းကျန်နေသည်။

အဖေသည်အဖေ့ကို မလှိုးရသည်မှာ ကြာလှချေ
ပြီ . . အပေနေမကောင်းသည်က တစ်နှစ်ကျော်နေပြီး
ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အဖေ ဗားကရာရောက်ထဲမှ ပြည့်
တန်ဆာမတွေထံသွားသွားနေကြောင်းတော့ ချိုရီသိ၏။
ဒါလဲအမေသိသည်။ ချိုရီကိုသမီးအရင်းလိုသဘောထား
ပြီး မိန်းမကိုလဲ ယုယကြင်နာသော ယောက်ျားမို့ အမေ
ခွင့်လွတ်သည်။ ယောက်ျားဆိုသည်က နှစ်နှင့်ချီပြီး မလှိုး
ပဲပနေတတ်သောသတ္တဝါမျိုးဟု အပေနားလည်သည်။

ချိုရီသည်လည်း အဖေ့ကိုသနားသည်။

ချိုရီ နဝမတန်းအထိ အဖေပန်းရံ ကူလီ ရေထမ်း
အဖို့အဖို့လုပ်ကိုင်ရင်း ကျောင်းထားပေးခဲ့ရာသည်။ အဖေ
အရက်မူးကာ အိပ်မောကျနေပြီ . . ။

ချိုရီအဖေလီးကြီးကို မရဲတရဲလေး လက်ညှိုးထိပ်
ဝေးဖြင့် ကလိကြည့်လိုက်သည် အဖေမလှုပ်။

ချိုဖြစ်စိုရွဲနေသော အကည်များဖြင့် လီးကြီးက ပိုပို

ဟတောင်လာနေသည်။ ချိုရီစောက်ဖုတ်လေးမှာလဲ ယား
ကျိကျိဖြင့် ခံချင်လွန်းလာသည်။ နေ့လည်က အကိုနူးနပ်
ထားသောအချိန်ကလည်း ရှိနေသည်။

ချိုရီအဖေလီးကြီးကို တိုင်ပြီးပြုချင်လိုက်သည်။

“ပြတ်. . ” အရေပြားများ ပြုလုပ်ပြီး လီးထိပ်ကြီး
က ခရမ်းသီးထိပ်ပမာ တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပြောင်လာ၏။
ချိုရီ ထပ်လေးမတင်ကာ အဖေလီးကြီးပေါ်၌ ခွထိုင်ပြီး
ဖြေးဖြေးလေး ထိကပ်ကြည့်သည်။

“ဟင့်” ချိုရီလည်ချောင်းမှ အသံကသံထွက်သွား
၏။ အဖေလီးကြီးက ထစ်ကနဲ ခုန်ဝင်သွား၍ဖြစ်သည်။

အဖေ . . မူးဆဲ . . အိပ်နေဆဲ . .

ဝင်လာသော လီးထိပ် အစ်ပြုပြုကြီး ချိုရီစောက်
ဖုတ်လေးထဲ ပြည့်ကြပ်ပြတ်သိပ်နေ၍ ချိုရီ ဆက်ပြီး မထိုင်
ချရဲ့ . . မကုန်းမကွနှင့် ငုံ့ကြည့်ကာ အသာလေးဖိသွင်း
ချလိုက်ပြန်သည်။

“ဖြစ် . . ဖြစ် . . ပြတ်. . ”

“အွန် . . အွန်း . . ”

ချိုရီ ပါးစပ်အဟောင်းသားလေးဖြင့် ခေါင်းလေး
ဟော့သွားပြီး လက်သီးလေးများ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်
ကိုင်လိုက်မိ၏။

နစ်လက်မခန့်ဝင်သွားသည်နှင့်ပင် ချိုရီ ဖင်စအိုပါ
မကျန်ဖိနပ်ဖိနပ်တန်အောင် ကောင်းသွား၍ဖြစ်သည်။

ဤ နောမလီးကြီးကို ချိုရီ ၁၅ နစ်စောက်ဖုတ်
လေးက တင်းကျပ်စွာဖြင့် ဖြစ်ညစ်ပြီး မသိမသာလေး
ထလိုက် ထိုင်လိုက်လုပ်ခါ လိုးနေမိလိုက်၏။

ဦးဟာရှင် မှာ လူအိပ်နေသော်လည်း လီးကမအိပ်
ပေ။ မတ်တောင်နေသောလီးကြီးက ပြည့်ကြပ်ပူနွေးသော
အရည်ခွဲနေသည့် စောက်ဖုတ်လေးတစ်ခုကို လိုးနေရမုန်း
မလိပေ . . .။

သို့သော်လည်း ယောက်ျားတို့သဘာဝ အိပ် မော
ကျချိန်၌ မတ်တောင်နေသောလီးကြီးကိုဖြင့် ချိုရီတစ်
ယောက် စေတနာအပြည့်အဝဖြင့် ပြုစုယုယကာ လိုးပေး
နေရာလေသည်။

ချိုရီ တဝက်မျှဝင်အောင်ပင်မသွင်းရဲ . .

မိမိစောက်ဖုတ်လေးလဲ ပြုတွဲသွားမည်ကို
သိနေ၏။ ထို့ကြောင့် ဖစ်ကြီးဝင်ထွက်ရုံမျှသာ လိုးပေးပြီး
မိမိစောက်ခေါင်းလေးထဲမှ အတင်းအဓမ္မ အချိန်တက်
လာသော နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ တစ်လက်မခန့်ထပ်ပြီး
ဖိသွင်းထိုင်ချလိုက်မိလေသည်။

“ပြွတ် . ထုတ် . ထုတ် . . .”

တစ်ခါ တစ်ခါ ဝင်သွားပြီး စောက်ဖုတ်အုံလေး
တစ်ခုလုံးပြုတွဲပြီး တစ်စီလွင့်စင်သွားလောက်အောင် နာ
ကျင်လာသဖြင့် အသာပြန်ပြီး ထလိုက်ခါ . . နဂိုအတိုင်း
ဖစ်ဖြုပ်ရုံသာပြန်လိုးနေမိပြန်သည် -- ထိုစဉ် အမေ့ခြင်
ထောင်လှုပ်လာသဖြင့် ချိုရီအသာလေးလီးကြီးပေါ်မှ
ကျော်ဆင်းလိုက်ရလေသည်။

“ပြွတ် . . ဘတ် . .” ချိုရီ စောက်ဖုတ်လေးထဲမှ

ပြွတ်ကနဲထွက်သွားသောလီးကြီးသည် အဖေ့ဝိုက်ပေါ်သို့
အချိန်ဖြင့် “ဘတ်” ကနဲကျသွားညှိပီ . . ဆန့်ငင် ဆန့်ငင်
ဖြစ်နေ၏။

ချိုရီ . ထမီလေးပြင်ဝတ်ပြီး မိမိအခန်းထဲသို့ပြန်
ဝင်လာခါ ခြေရင်း၌ပုံထားသော ထမီအဟောင်းတစ်ထည်
ဖြင့် စိုရွဲပေရေနေသော မိမိစောက်ဖုတ်လေးကို သုတ်
သင်သန့်ရှင်းပြီး . . အိပ်ယာထဲဝင်လာခဲ့လေသည်။

ရင်ထဲ၌ကတုံကရီအဟောကြီးကား လိုက်ဖိုနေဆဲ
အဖေကတော့ ဘာမှသိမည်မဟုတ် . . .။

အဖေ့လီးကြီးပျိုးနှင့်သာအလှီးခံလိုက်ရပါတာ ချိုရီ
စောက်ဖုတ်လေးလဲ အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာကွဲကွဲမလာဟု
တွေးရင်း အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

xxxxx